

את קטע השואה השבועי תרמה הפעם הקוראת א.ג. מתל-אביב, שביקשה לש- מור על עילום-שמה מסיבות היסטוריות עמוקות.

זהו קטע ממיכתבה של ספירה קאופ- מן מישאל אל הוריה בניו-יורק, שבו היא מפרטת את הסיבות שהניעו אותה להחליט לעלות ארצה.

הקטע ראה אור בעיתון "הארץ" מיום שישי, במדור "ראיתי-שמעתי".

יום ששי. ובעת שאני נדחפת (וידחפת) באוטובוס, אני מודה לאל הטוב על חסדו, שהרי רק לפני 35 שנה נלחצו אחי ואחתי יותי בקרונות צאן להיטבח ול- הישרף במחנות-ריכוז, ואילו ע- תה, ראו למה הגענו — דוחפים ונדחפים באוטובוסים שלנו ו- משלנו עם נהג עברי ומודעות פירסומת בעברית. אין פה צורך

אנטי-אנטי-אנטי-שמייות

שבִּישֵׁרָאֵל, דווקא בישראל, מקבלים את התיוות האנטישמיות השונות וה- משונות כאמת מוחלטת וסופית.

פה, במדינת היהודים, מאמינים בזה שאם יהודי רוצח מישהו בניו-יורק, הרי זו אמנם הוכחה נוספת לכך שכל היהודים רוצחים.

כאן חושבים ממש כמו כל אנטישמי טוב וותיק.

כי אחרת קשה להסביר את השמחה והצהלה והששון והרווחה והתקלה ש- פשטה בעיתוני ישראל לשמע הידיעה

האגדה אומרת שמאחר ובגלל ומש- קמה מדינת ישראל, נעלמה, בעלמא ו- תעלם האנטישמיות מן העולם.

יכול להיות שיש משהו באגדה ה- זאת, והאנטישמיות אמנם תעלם מן העולם.

אבל אין מה לדאוג — כי בישראל היא לא תעלם לעולם.

ופרשת אי-יהדותו של, "בנו של סאם" ברקוביץ מוכיחה את זה מעל ומעבר לכל ספק.

היא מוכיחה דבר פשוט מאד —

הנפלאה שאותו ברקוביץ, בעל השם היהודי, איננו ככלות הכל יהודי.

ואם הרוצח היהודי, אז מה? —

אז כל היהודים רוצחים?

כך, כניראה, מאמינים במדינת ה- יהודים.

חדשות מעולם הבגין

"בגין-מאטיק", אמר בגין המזוקן.

"סופר-בגין", קרא בגין הרזה.

"בגין-נס", הציע בגין הגבוה.

מייד כינס בגין המשופם את בגין העיתון נאי ומסר לו הודעה:

"בגין הממושקף עושה היום כביסה. כבי-

סה היסטורית, זכותנו לכביסה, כביסה מ-

בשרנו, לב כביסתנו, בשר מסדינינו, תשתית

בגדינו. וזה חמור מאד. אבל אנחנו יהודים,

אנחנו אופטימים, יש לנו ביר-בגין ובגין-נס

וסופר-בגין ובגין-מאטיק ובגין-אור, ואנחנו

נממש את זכותנו הלבבית, כביסתנו ההיסטו-

רית, לב חולצתנו, מגבת מבשרנו, תשתית

מעילנו, דם מיכנסנו, לא עוד יתלכלך מיכנס

יהודי!"

"חמור מאד", אמר בגין העיתונאי ורץ

לטלגרף הכל ל"ידיעות הבגין" ול"עולם ה-

בגין" ול"הבגין הזה" ול"חדשות הבגין" ול-

"דבר הבגין".

"חמור מאד", אמרו הקוראים, "כביסת

בנינו."

ותהה מה עליו לעשות.

אלא שבאותו רגע נכנס למישרד בגין ה- מזוקן.

"בשר ליבנו", ברך בגין המזוקן לשלום.

"זכותנו מבשרנו", מילמל בגין הנמוך

בפיזור הדעת, "אבל מה בקשר לכביסה, לב

טולסטוי?"

"כביסה מתחתונינו", ענה בגין הרזה, ו-

יצא לקרוא לבגין הגבוה.

מייד נכנס בגין הגבוה, וציווה על בגין

הנמוך להביא משקאות.

"בגין-לימון", ביקש בגין המזוקן.

"בגין תות-שדה", אמר בגין השמן.

"בגין תות-עץ", הודיע בגין הרזה.

"משקה ממשקאותינו", הכריז בגין ה-

משופם.

"לפי דעתי", פתח בגין הגבוה, "צריך

לכבס את הכביסה המלוכלכת."

"ביר-בגין", הציע בגין הנמוך, שחזר בינ-

תיים עם המשקאות.

"בגין-אור", הציע בגין השמן.

השכם בבוקר קם בגין הגבוה, ציחצח

שיניו בפלואור-בגין ומייד צילצל לבגין המשו-

פם להודיע לו מה מתרחש.

"זכותנו ההיסטורית", אמר בגין הגבוה.

"חמור מאד", השיב בגין המשופם וטרק

את השפופרת.

כיוון שנתעורר לגם מעט בגין-קולה, ויצא

במכוניתו הצנועה בגין 124 ללישכתו.

בגין השמן ובגין הרזה כבר המתינו לו.

"תשתית אומתנו", אמר בגין השמן לבגין

הרזה.

"תשתית תשתיתנו", הסכים עימו בגין

הרזה ופנה אל בגין הנמוך, שהגיע זה-עתה

למישרד.

"בשר מבשרנו", אמר בגין הרזה לבגין

הנמוך.

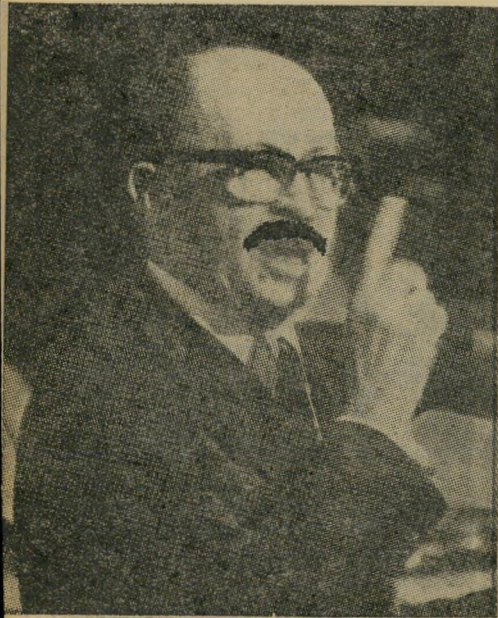
מששמע בגין הנמוך את הבשורה, מיהר

לטלפן לבגין הממושקף.

"דם יהודי", השיב בגין הממושקף, "אך

היום אני צריך לעשות כביסה, לב ליבנו."

"חמור מאד", הירהר לעצמו בגין הנמוך,

בגין המושופם

בגין הממושקף

בגין המזוקן